

Konvenciji o zaštiti migratornih vrsta divljih životinja CMS

(„Službeni glasnik BiH“ – MU, broj:8/2017)

Konvencija o zaštiti migratornih vrsta divljih životinja (Convention on the Conservation of Migratory species of Wild Animals), skr. CMS ili tzv. Bonska konvencija (Bon, 23.juna 1979.) je međunarodni sporazum, nastao iz brige za one vrste životinja koje se sele preko ili izvan granica nacionalnih nadležnosti. Konvencija je u BIH ratificirna 08.09.2017. g. Službeni glasnik br. 8/17. Obuhvata problematiku zaštite biološke raznolikosti na evropskom nivou. Federalna republika Njemačka je Depoziter Konvencije, odnosno predstavlja mjesto gdje sve ugovorne zemlje polažu svoje instrumente ratifikacije. Konvencija o zaštiti migratornih vrsta divljih životinja tzv. Bonnska konvencija ima svoje porijeklo u preporuci navedenoj od strane prve svjetske konferencije održane u Štokholmu 1972. godine, gdje je ujedno ukazano na potrebu zajedničke uključenosti svih zemalja u okviru čijih granica migratorne vrste provode makar i dio svog životnog ciklusa (preamble Konvencije) i saradnje među državama radi zaštite životinjskih vrsta koje migriraju preko državnih granica. Tada kao i sada migratorne vrste bile su ugrožene različitim prijetnjama koje su se odnosile na smanjenje staništa na mjestima razmnožavanja, intenzivan lov duž migracionih putanja i nestajanje mjesta na kojima se hrane ove vrste. Odlučeno je da se preduzme zajednički napor na međunarodnom nivou kako bi se zaštitile i sačuvale ove životnije tokom cijelog njihovog migratornog puta.

Konvencija ujedno služi i kao odgovarajući međunarodni pravni instrument za upravljanje takvim vrstama kada njihov broj ugrožava životnu sredinu ili ne odgovara ljudskim potrebama.

Uz konvenciju postoje dva priloga:

Dodatak (Appendix) I predstavlja popis ugroženih migratornih vrsta za koje je potrebno obnoviti staništa, otkloniti, kompenzovati ili umanjiti negativne uticaje ili prepreke koje im otežavaju ili onemogućavaju seobu, kao i spriječiti, smanjiti ili suzbijati uticaje koji ih ugrožavaju, ili bi mogli da ugroze, uključujući i suzbijanje ili istrebljenje već uvezenih egzotičnih vrsta; hvatanje takvih vrsta se zabranjuje, osim za potrebe nauke, vještačkog razmnožavanja ili opstanka, zadovoljavanja potreba tradicionalnih korisnika koji od toga žive i u izuzetnim vremenski i prostorno ograničenim slučajevima. Ovaj spisak sada obuhvata, između ostalog, nekoliko vrsta kitova, vidri, antilopa, albatrosa, pelikana, sokolova, močvarnih ptica, galebova, morskih kornjača, krokodila i riba.

Dodatak (Appendix) II je popis migratornih vrsta čiji je status zaštite nepovoljan i čija zaštita i korišćenje zahtjeva međunarodni sporazum, odnosno vrste čiji bi status zaštite značajno bio unaprijeđen međunarodnim sporazumom. Da bi neka vrsta bila navedena u Prilogu nije neophodno da njen opstanak bude ugrožen. Delfini, foke, mnoge akvatične vrste, bijele rode, jesetre i druge vrste se nalaze na ovom spisku.

Više informacija na <http://www.cms.int/>